

Květná neděle

13. duben AD 2014

číslo 15.

ročník IX.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Hosana synu Davidovu! Požehnaný ten, který přichází ve jménu Hospodinově! Král izraelský! Hosana na výsostech!

(Mt 21,9)

1. čtení: Iz 50,4-7 2. čtení: Flp 2,6-11 Ev.: Mt 26,14-27,66

Žalm 22 Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

Kristus vjíždí do Jerusaléma

Je pokorný, přichází ni oslátku. Pokorou se nevyznámuje pouze Ježíšův vstup do Jeruzaléma: spíš bychom měli říct, že tento příjezd předznamenává ni stávající události, které ho přivedly k největšímu dnu lidského ponížení, dnu fyzickému i psychickému. Všimněme si však, proč je Kristus pokorný: protože přichází. Ke komu, ne-li k člověku? Proto je pokorný, i by mohl k člověku přistoupit. Mohl by se přiblížit s leskem Boží moci? Mohl, i le člověk by od sebe vzdálil, ni plnil by ho úzkostí i děsem

(vzpomeňme si ni zjevení ni Sini ji, ji k lid stížen strachem z té hrůzy vzbuzující podivné řekl Mojžíšovi: nechceme slyšet Boží hlas, mluv k nám ty). Kristus ví, že jiná cesta k člověku nevede. A protože ho chce přivést k sobě, nezbyvá mu nic jiného, než přicházet "oděněm ne šitým královským, i le služebnickým". Jen ti k ho získá i vli stně z chrání, spíš. Proto cesta spásy je zároveň cestou ponížení, snižení k člověku.

Pokorou projevená při příchodu do Svatého města byli jen stínem ponížení při výslechu, bičování, potupení, ukřižování. Ježíš se nechťl ponížovat víc i víc, i tik se stále víc snižoval k člověku. Proto ono pokořování dopustil. Neodporoval, nepřivolił ni obranu legie i ndělů: mohl, i le chtěl ríděti "být s člověkem", než drtit ho silou své moci. Nepřišel utlačovat, i le z chránit. Nepřišel, i by vládl ji ko si mo jediná král, i le i by byl služebníkem blízko člověku. Velmi tikně i prostě se k němu pomělu přibližuje. Nejprve ni obyčejném oslátku. Pak v podobě obyčejného chleba i víni při poslední večeři. Posléze ji ko potupený, cti zbavený při bičování. Popliván, ji ko kdyby byl člověkem nižší i sy

... A konečně přichází jako "nic" na kříži: kříž vzbuzoval u Římanů tak velký odpor a hrůzu, že se toto označení, jak říká Cicero, ani nesmělo vyslovit. A u židů byl kříž znamením kletby, vyloučení od Boha, od společenství Izraele. Kristus se stal ničím, zločincem ... aby se mohl přiblížit k těm nejposlednějším, k lidem na okraji.

Takového Krista se nemusíme bát, i kdybychom byli největšími zlotřilci...

Kristovo jednání se od té doby nezměnilo. I dnes se od nás nechává klidně ponižovat, nechává si líbit, že pohrdáme jeho evangeliem. Že jsme vůči jeho slovu neteční. Že ho ponižujeme tím, že nevěříme v jeho moc. Nechává se potupit tím, že si raději volíme jiné priority a hodnoty než jeho samotného. Nechává se zahanbit tím, že ho nepouštíme do svého domova, do svých vztahů, ale raději ho necháme čekat venku, mimo naše město, podobně jako tehdy, kdy byl vyveden za město a ukřižován, vyloučen ze středu Izraele. A on to klidně snáší. Nezvedá hlas, nepřichází k nám s legiemi andělů, ale "na oslátku".

Marné by však bylo, že k nám sestoupil, kdybychom nesestoupili k němu i my. Z čeho sestoupili? Z trůnu své soběstačnosti, nezávislosti na Kristu. On sestoupil ... sestoupíme i my?

(Angelo Scarano)

KOUTEK PRO DĚTI

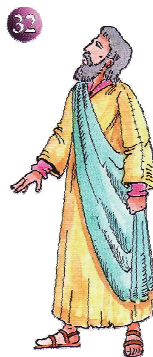
32. Mojžíš se svým bratrem žádá faraóna, aby propustil Izraelity z Egypta

Mojžíš se vrátil do Egypta. Přidal se k němu jeho bratr Áron. Spolu šli za faraónem s žádostí, aby propustil Izraelity z otroctví a dovolil jim odejít pryč z Egypta. Faraón to však odmítl.

Mojžíš šel zpět do Egypta. Na cestě potkal bratra Árona. Hospodin totiž řekl Áronovi, aby mu šel naproti. Mojžíš z toho měl velikou radost. Hned mu začal vyprávět všechno, co slyšel od Hospodina z hořícího keře. Potom oba bratři pokračovali v cestě do Egypta. Nejprve se zastavili mezi Izraelity a pověděli jim, že Hospodin chce, aby všichni mohli brzy vyjít z Egypta do nové země Kanaán. Lidé byli nadšeni takovou zprávou a volali: „Konečně už nebudeme otroci, ale svobodní lidé. Už nás nikdo nebude bít holí a bičem.“ A děkovali Hospodinu za všechno.

Mojžíš s Áronem se vydali k faraónovi. Faraón bydlel ve velikém paláci. Seděl na zlatém trůně v nádherném sále. Byl velice pyšný a hrdý. Kolem stálo mnoho služebníků, kteří byli připraveni splnit jakýkoli faraónův rozkaz. Mojžíš s Áronem se postavili před faraóna a řekli: „Hospodin si přeje: Propuť Izraelity a nech je odejít z Egypta!“ Faraón se zamračil a odpověděl: „Ne, to neudělám. Všichni Izraelité zůstanou zde a budou pro mne pracovat jako otroci!“ „Ale Hospodin si to tak přeje!“ odpověděli Mojžíš s Áronem a dodali: „Musíš Hospodina poslechnout!“

Mojžíš začal dělat to, co po něm Hospodin žádal. Ale nedařilo se mu. Dokonce se zdálo, že je všechno ještě horší. Faraón Mojžíše nebral vážně a všechno, co mu Mojžíš řekl, odmítl. Přesto to Mojžíš nevzdával a modlil se. Když se i my o něco snažíme a modlíme se za něco, buďme si jistí, že nás Bůh slyší. Má pro nás i řešení. Bůh nás ale někdy nechá čekat, než vyslyší naši prosbu. Učí nás tak trpělivosti, vytrvalosti a pokoře. Někdy nás i překvapí, jak na naši prosbu zareaguje. Ne vždy to bývá podle našich představ.

16 ZPŮSOBŮ MYŠLENÍ A POSTOJŮ, KTERÉ ČLOVĚKA SNADNO DOVEDOU DO DEPRESE

1. Měl bych být vždycky šťastný, spokojený, radostný a není-li tomu tak, je to zlé. Eventuelně v křesťanské variantě, jako křesťan jsem povinen být stále šťasten a stále se radovat.
☞ Dokonalého naplnění a stálého štěstí dojdeme až na věčnosti. Není ani „normální“ být stále šťastný ve smyslu spokojené dobré nálady – je možné být stále šťastný ve smyslu vědomí íle.
2. Každý mne musí mít rád, nejsem-li všemi milován, nemohu být šťastný.
☞ viz. 6 v desateru přikázání
3. Na nic se nikdy nikoho nesmím ptát. Když se na něco zeptám, budou si lidé myslet, že jsem hloupý.
☞ Není znamením hlouposti nevědět, ale nevědět a neptat se. Čím ví toho člověk ví, tím snadněji přízná, že neví.
4. Pro každého člověka je hanbou, když se ukáže, že je někdy v něčem slabší.
☞ Každý člověk má svá slabá a silná místa, patří to k životu. „Supermana bez hyb“ často lidé nedokáží milovat, ale dráždí je.
5. Když zůstanu sám, bude mi nutně bídně a budu se cítit špatně. Nemůže tomu jinak být.
☞ Nevím napřed, jak mi bude, mnozí lidé žili šťastný a naplněný život sami.
6. Když je někdo v něčem lepší, nežli jsem já, tak to znamená, že on je lepší člověk (Bůh ho víc miluje než mne).
☞ Každý má své klady a zápory, v podstatném jsme si rovni člověk – člověk, dítě Boží – dítě Boží atd. Bůh nás vše hny miluje a každý má ty dary, které jsou potřeba. Lidové „Já pán, ty pán“.
7. Když něco nemohu udělat dobře tj. naprosto dokonale, pak to nestojí za to, abych to vůbec dělal.
☞ Ni nezkaží jen ten, kdo ni nedělá. Jediný je dokonalý – Bůh. Ch eš být jako „Bůh“?
8. Když mne někdo nemá rád, pak to znamená, že nejsem takovým, jakým bych měl být.
☞ Není na světě... Důvody proč mne nemá rád, mohou být rozmanité. Zkus si představit, jak se přizpůsobuješ různým lidem, kteří mají různé představy. Buď sám sebou!
9. Je lepší raději nic nedělat, nežli riskovat, že někdy v něčem udělám chybu.
☞ Opravdu, kdo ni nedělá, ni nezkaží – neplatí, i nečinnost může zkažit, neudělalám to, o mám a sám zrezivím. Je to perfektní výmluva i vše h leno hů. Z Písma „Línému koni je i ō as těžký“.
10. Když něco udělám a ono to není takové, jak jsem očekával, pak to znamená, že jsem zcela promarnil čas.
☞ Není pravda. Chyby jsou na to, aby hom se z ni h poučili, a mnohdy může hyba být důležitá pro další život. „Kde se rozmnožil hří h, tam se rozhojnila milost.“ Těm, kdo milují Boha, vše hno může sloužit k dobrému.
11. Vždy, všude a ve všem musím být jednička, jinak jsem druhořadý člověk.
☞ Ten, kdo se honí za nedostižnými íli, ztroskotá, a naví ukazuje často i směšně svůj vnitřní pŃ it méně ennosti. Říká se tomu neuroti ké velikášství. Zboří se svět, když budeš druhý nebo x-tý? Tvá hodnota není v té jednič e.
12. Má vlastní hodnota jako člověka závisí na tom, co si o mně myslí druzí lidé.
☞ To by byla velmi kolísají í hodnota, má hodnota závisí na pohledu Božím.
13. Když něco, co dělám společně s druhým, dopadne špatně, pak je jasné, že je to jen a jen mojí vinou.
☞ Hledej skutečnou příčinu, ta může být v tobě, v druhém, v objektivní h podmínká h.
14. Když něco dělám a dopadne to dobře, pak je jasné, že to bylo náhodou.
☞ Proč? Najdi důvod, proč si to myslíš. Hodnotil bys takto druhého?
15. Vždy a všude musím s každým ve všem souhlasit, jinak mne bude ten druhý nenávidět.
☞ Nesouhlas není znamením nelásky. Jen velmi pokřivený člověk nenávidí toho, kdo s ním nesouhlasí. I svatí měli různé názory.
16. Mám osobní odpovědnost za vše, co se děje.
☞ Ale, nepře eňuješ se tř hu?

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 13. 4. do 20. 4. 2014

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 13. 4. Květná neděle	Hustopeče	8:00	Za rodinu Filípkovu, Hynčicovu, Hajdovu a za živé a † z rodin
	Špičky	9:30	Za † Josefa Sůkala k nedožitým 80 narozeninám
	Bělotín	11:00	Za † Elišku Vychodilovou, rodiče Vychodilovy, syna Josefa, za rodinu Zábranskou a dvo
	Hustopeče	14:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
Pondělí 14. 4. <i>sv. Lambert</i>	Špičky	17:30	Za † Bohumila Hraba, manželku, rodiče z obou stran, sestry a dvo
Středa 16. 4. <i>sv. Bernardeta Soubirous</i>	Černotín	17:30	Za † rodiče Janoškovy a dvo
Zelený Čtvrtek 17. 4. <i>sv. Inocenc</i>	Černotín	17:30	<i>Volná intence</i>
	Hustopeče	18:00	Za živé a † farníky
Velký Pátek 18. 4. <i>sv. Crescenc (Rostislav)</i>	Černotín	17:30	<i>velkopáteční obřady</i>
	Hustopeče	17:30 18:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i> <i>velkopáteční obřady</i>
Bílá Sobota 19. 4. <i>sv. Lev IX.</i>	Černotín	20:30	<i>Volná intence</i>
	Hustopeče	21:00	Na úmysl dárců Za † Jindřicha a Marii Pleníkovy, syna a za živou rodinu a dvo
Neděle Zmrtvýchvstání Páně 20. 4. sbírka na Kněžský seminář	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky
	Černotín	9:30	Za † Antonii a Vojtěcha Rekovy, žívou a † rodinu a dvo
	Bělotín	11:00	Za † rodinu Gassmannovu a Orgoňovu a živou rodinu a dvo

☪hlášky:

- Zkouška malé schóly v příštích čtrnácti dnech nebude.
- Předvelikonoční úklid kostela v Hustopečích bude v pondělí 14. 4. v 8⁰⁰ hodin. Zveme i mladší ročníky.
- Autobus pro farníky z Bělotína a Špiček pojedje ve svatém třídenní taktu: Zelený čtvrtek a Velký pátek z Bělotína z horního konce v 17¹⁵ a ze Špiček v 17³⁰. Na Bílou sobotu z Bělotína z horního konce ve 20¹⁵ a ze Špiček ve 20³⁰.
- Možnost přijít k Božímu hrobu bude v pátek po obřadech do 22⁰⁰ hod. a na Bílou sobotu od 8⁰⁰ do 12⁰⁰ hod. Na stolečku v kostele bude list, na který se prosím napište, kdo budete chtít držet stráž u Božího hrobu.
- Vigilie na Bílou sobotu bude začínat na nádvoří zámku v Hustopečích a po té půjdeme průvodem do kostela.
- Film Umučení Krista se bude promítat na Velký pátek po skončení obřadů na faře v Hustopečích v rámci setkání biřmovanců, zvání jsou všichni, kdo by chtěli tento film shlédnout.